

Casa al carrer Major, núm. 64

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Major, núm. 64
Alçada: 213

Coordenades:

Latitud: 41.63395
Longitud: 2.16353
UTM Est (X): 430330
UTM Nord (Y): 4609473

Classificació

Número de fitxa 08033 - 319
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme
Segle XIX
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: la façana comença a perdre l'arrebossat i amb ell parts dels esgrafiats.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 04962 DG3009G
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dl., 08/12/2008 - 01:00

Descripció

Casa de planta rectangular que consta de planta baixa, pis i golfes, amb la coberta, de teula àrab, a dues aigües, desaiguant cap a la façana principal i interior de l'edifici.

Totes les obertures són simètriques respecte a l'eix central de l'edifici. A la planta baixa hi ha tres obertures; la porta principal, vidriada, de ferro forjat, amb el marxapeus de pedra granítica. Ambdós costats de la porta d'entrada, dos finestrals amb unes reixes de ferro forjat d'un gran treball artístic. Al primer pis, hi ha tres obertures, destacant la central, amb una balconera amb voladís i barana de ferro. Tota la balconera està realitzada amb ferro, amb sis grans mènsules realitzades amb forja que suporten el pes de la balconera. Des de sota es poden observar els rajols ceràmics, de tonalitats blaves. Aquests rajols ceràmics també poden observar-se en el ràfec de la coberta. A les golfes, les obertures, són simètriques seguint una mateixa línia horitzontal. Tots els porticons de les obertures són de llibrets de fusta de color marró. La façana per la part baixa està protegida per un basament de pedra granítica que recorda les llambordes de Caldes, però d'una mida més gran, formant un dibuix geomètric piramidal, pujant pels brancals de la porta d'accés de la casa. La façana està arrebossada, destacant la gran bellesa dels esgrafiats que envolten tots els perímetres de les obertures i els dos extrems verticals de la façana, imitant els carreus de pedra. La façana acaba amb un ràfec de fusta que aguanta la canal de ceràmica amb dos baixants de desaigua que passen per cada costat de la balconera. El ràfec està aguantat per mènsules de fusta, amb tres franges de rajols ceràmics de color blau.

Història

Segons Moreu-Rey (1962), el carrer Major rebrà aquest nom quan la carretera (nom donat a la carretera de Barcelona, entre la Plaça de l'Àngel i la sortida de Caldes a mitjans del segle XIX: "c. de la Carretera"), un cop eliminada la muralla, esdevé carrer interior de la població: "Carrer Major o de l'Arrabal" durant el segle XIX (1867, 1873) i entrat el segle XX.

Bibliografia

MOREU-REY,E. (1962). La rodalia de Caldes de Montbui. Repertori històric de noms de lloc i de persona. Pàg. 63. Editorial Teide. Barcelona.

